

- 4) Czy co do zasady uzasadnione będzie pominięcie podlegających opodatkowaniu dostaw pojazdów (lub ich wartości) do celów zastosowania szczególnej metody na podstawie art. 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 1 marca 2017 r. – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Région wallonne**

(Sprawa C-160/17)

(2017/C 178/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain.

Druga strona postępowania: Région wallonne.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie planu lub programu obejmuje ustanowienie przez organ regionalny obszaru na mocy przepisu o charakterze prawodawczym:

- mające na celu jedynie określenie granic terenu, na którym może zostać zrealizowany projekt zagospodarowania przestrzennego, zważywszy, że projekt ten, który musi zmierzać do osiągnięcia określonego celu – w niniejszym przypadku polegającego na zmianie i rozwoju funkcji miejskich i wymagającego utworzenia, zmiany, rozszerzenia, rozbiórki lub podniesienia lądowych ciągów komunikacyjnych i przestrzeni publicznych – stanowi podstawę ustanowienia obszaru, a zatem skutkuje akceptacją koncepcji owego projektu, przy czym do realizacji projektu konieczne jest jeszcze uzyskanie pozwolenia, wymagającego z kolei oceny oddziaływania na środowisko,
- a konsekwencją owego ustanowienia z punktu widzenia proceduralnego jest to, że wnioski o pozwolenie na działania lub prace w obrębie owego obszaru są wydawane w postępowaniu umożliwiającym odstępstwa od założeń zagospodarowania przestrzennego, przy czym założenia zagospodarowania przestrzennego mające zastosowanie do odnośnych gruntów przed ustanowieniem owego obszaru zachowują moc, lecz postępowanie to może pozwolić na łatwiejsze uzyskanie odstępstw od owych założeń,
- przy czym wspomniany obszar korzysta z domniemania celu publicznego w odniesieniu do dokonania wywłaszczeń w ramach planu wywłaszczeń załączonego do ustanawiającego ten obszar przepisu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Edel Grace, Peter Sweetman/An Bord Pleanála**

(Sprawa C-164/17)

(2017/C 178/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edel Grace, Peter Sweetman

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytanie prejudycjalne

Czy w sytuacji gdy

- a) zasadniczym celem terenu chronionego jest zapewnienie siedliska dla określonego gatunku,
- b) charakter siedliska, które jest korzystne dla tego gatunku, oznacza, że część terenu, która jest korzystna, będzie się w sposób nieunikniony zmieniać z upływem czasu, oraz
- c) w ramach proponowanego przedsięwzięcia zostanie wprowadzony plan zagospodarowania terenu jako całości (uwzględniający zmiany w zagospodarowaniu części terenu, na które samo przedsięwzięcie nie ma bezpośredniego wpływu), który ma zapewnić, że w żadnym momencie odpowiednia dla wspomnianego siedliska powierzchnia terenu nie zostanie zmniejszona, a nawet może zostać zwiększona, przy czym
- d) przez cały cykl życia przedsięwzięcia inwestycyjnego część terenu nie będzie mogła służyć jako odpowiednie siedlisko, środki takie jak opisane w lit. c) mogą być w sposób słuszny uznane za łagodzące?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Volkmar Klohn/An Bord Pleanála**

(Sprawa C-167/17)

(2017/C 178/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court.

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Volkmar Klohn.

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarty w art. 10a dyrektywy o udziale społeczeństwa przepis dotyczący „niezbyt drogiej procedury” może mieć jakiekolwiek zastosowanie w sprawie takiej jak sprawa badana, w której zaskarżone pozwolenie na budowę zostało wydane przed upływem ostatecznego terminu transpozycji tej dyrektywy, a samo postępowanie odwoławcze od pozwolenia również zostało wszczęte przed upływem tego terminu? W razie odpowiedzi twierdzącej, czy wymóg „niezbyt drogiej procedury” zawarty w dyrektywie o udziale społeczeństwa potencjalnie stosuje się do wszystkich kosztów poniesionych w postępowaniu, czy jedynie do kosztów poniesionych po upływie ostatecznego terminu transpozycji?
- 2) Czy sąd krajowy, który dysponuje swobodą oceny w zakresie zasądzania kosztów od strony przegranej, wobec braku szczególnych unormowań w danym państwie członkowskim dotyczących transpozycji art. 10a dyrektywy przewidującej udział społeczeństwa, wydając postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania, do którego ma zastosowanie ów przepis, obowiązany jest zapewnić, by jego rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nie uczyniło procedury „zbyt drogą”, czy to z uwagi na bezpośrednią skuteczność odpowiednich przepisów, czy też z uwagi na ciężący na sądzie państwa członkowskiego obowiązek wykładni krajowych norm postępowania w sposób najszerzej jak to możliwe realizujący cele art. 10a?
- 3) Czy, w przypadku gdy postanowienie w przedmiocie kosztów nie budzi zastrzeżeń i wobec braku zaskarżenia należy uznać je za ostateczne i prawomocne na gruncie prawa krajowego, prawo unijne wymaga, by:
  - a) Taxing Master [urzędnik sądowy właściwy ds. kosztów], na którym na gruncie prawa krajowego ciąży powinność ustalenia kwoty kosztów racjonalnie poniesionych przez stronę wygrywającą; lub